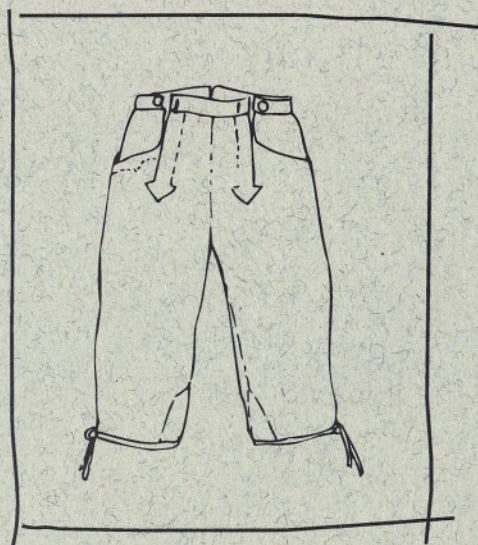

OBLAČILNA KULTURA V ROŽU

PAVILJON NOB TRŽIČ
OD 22. OKTOBRA DO 10. NOVEMBRA 1998

ZAVOD za KULTURO
in IZOBRAŽEVANJE TRŽIČ

Vljudno vabimo
Vas in Vaše prijatelje
na otvoritev in ogled razstave

OBLAČILNA KULTURA V ROŽU

Ob odprtju razstave,
ki bo v **četrtek, 22. oktobra 1998**
v dvorani **paviljona NOB v Tržiču ob 17. uri**,
bo o tovrstni kulturni dediščini
spregovorila
dr. Marija Makarovič.

Razstava bo na ogled vsak dan do 10. novembra 1998 med 16. in 18. uri
ob sobotah in nedeljah tudi med 9. in 12. uro. Ob ponedeljkih ni ogledov.

krščanska kulturna zveza
christlicher kulturverband

OBLAČILNA KULTURA V ROŽU

Materialna in duhovna kultura slovenskega koroškega življa sta za matično domovino spomin na zibel naroda, na njegovo otroštvo. Čudežno neokrnjen je še koroški svet. Prvobitnost se je zajedla vanj in ga prevlekla s častitljivo patino, da je postal imun za vplive časa.

V vrsti takih srečanj se tržiško občinstvo še posebno toplo spominja koroškega bukavnika Andreja ŠUSTERJA - DRABOSNJAKA, pevca in pisca časov duhovnih razmerij osupljivo blizu našemu "rodarskemu fantu" Vojtehu KURNIKU.

Na isto vižo se je glasila predstavitev kmečke hiše v Selah na Koroškem. Pred nami je tedaj spet oživela prava neokrnjena koroška vas, vitalna in polna življenjske moči zaradi nenehne čuječe skrbi, ki ji jo posveča družba.

Za ohranitev materialne kulturne dediščine lahko veliko stori že en sam strokovnjak. Med take sodi tudi dr. Marija MAKAROVIČ. Z znanstveno procljivostjo in doslednostjo ter trdim terenskim delom je zbrala, proučila in v celostno predstavitev oblikovala oblačilno kulturo v Rožu na Koroškem.

To bo tudi priložnost, da se v našem kraju ozremo nazaj in poiščemo zgodovino vezi s koroškimi rojaki onstran Karavank.

Zato vas vabimo na začetek niza srečanj pod naslovom

“OD FRENTA DO KOFETA”

Poiskali bomo rdečo nit povezav našega mesta z ljudmi onstran Karavank v luči nekdanjih časov vse do današnjih dni.

“Ne hodi na Savo,
na Dravo tud’ ne,
če dečvo hoč’ pravo
na Zilo pojde.”

Tako pravi ljudska pesem o Tržičanih, ki so se njega dni radi ženili gor na Koroško in splekli številne osebne, kulturne in poslovne niti.

V tujino “frent” je včasih obvezno odšel marsikateri tržiški rokodelec, da si je tam na Koroškem pridobil znanja jezika in obrti. Politična meja je ločila ljudi tostran in onstran Karavank, a ljudje so si pomagali po svoje, tudi s kontrabantom po skrivnih karavanških stezah.

Zato bomo naše vedenje o tesnih povezavah izpolnili med oba mejnika: od nekdanjega vandravskega frenta do kofeta, najbolj zaželeno dobrine v času nedavnih množičnih nakupov.

Vmes se je seveda dogajalo še mnogo zanimivega in prav to bi radi odkrili skupaj z vami. Pridružite se nam ob sredah na šesto uro zvečar, da bomo v marginjali o starih dobrih časih.

